

הנדון:

אם עראפאת אינו מודה לבגין, הרי זה שיא של

כפיות מובה

ה כתב-יד נא היטב בתצלום המופיע בעמוד זה.

הוא מראה את יאסר עראפאת, יו"ר אש"ף ומנהיג פתח, בפוזו של מצביא, בן התייעצות עם הגנרל עימנואל ארסקין מ'גאנה, מפקד כוחות האו"ם בדרום לבנון. אין זה תצלום סתם. זהו פירי סוס שד אקט מדיני ממדרגה ראשונה — הענקת מעמד של צד לוחם לכוחות אש"ף, מטעם המוסד העליון של האו"ם.

תצלום זה פורסם בגודל מירבי — ברוי חב של ארבעה טורים — בעמוד הראשון של העיתון האמריקאי הבינלאומי, הוואלד טריביון. באותו היום, הוא ה-29 במארס, פורסם גם בעשרות — ואולי במאות — עיתונים מסביב לכדור-הארץ.

מכל תוצאות מידחמתי-הליטאני, זוהי התוצאה החשובה ביותר.

זוהי גם התוצאה הרחוקה ביותר מכוננו תיהם של הגאונים, שהחליטו על פתיחת המלחמה הזאת.

■ ■ ■

כ אשר מכירים בגורם כלשהו כבצד לוחם, נובעות מכך מסקנות מסוימות. קודם כל: צד המשתתף במלחמה חמור חייב להשתתף גם במערכת הפסקת-האש, המסיימת את הלחימה. זהו מושג-הראשון.

הפגישה של מפקד האו"ם עם יו"ר אש"ף נועדה למטרה זו. היא באה לשתף את אש"ף במערכת הפסקת-האש בדרום-לבנון, אחרי שישאל סירבה לשתפו בגלוי. לכאורה, הפסקת-האש היא פעולה צבאית. הכוחות היורדים זה בזה מחליטים להפסיק את האש. אך נובעת מכך, כמוכן, מפקנה מדינית מרחיקת-לכת.

המלחמה היא, על פי ההגדרה הקלאסית, "המשך המדיניות באמצעים אחרים". כל צד המשתתף במלחמה מבקש להגשים בדרך זו מדיניות מסוימת. כאשר נפסקת האש בין הצדדים הלוחמים, עובר תהליך-העצמה מן השטח הצבאי אל ה"שטח המדיני, כדי להשיג הסדר המקובל על כל הצדדים הלוחמים.

במילים אחרות: מי שמעניק לגורם מסוים מעמד של צד במלחמה, מכיר בו אוטומטית גם כבצד להסדר-השלום שיבוא בעיקבותיה.

התוצאה העיקרית של מידחמתי-הליטאני היתה הענקת מעמד זה לאש"ף.

■ ■ ■

ב עניינים מסוג זה, הגנרלים גור טים להיות מציאותיים יותר מאשר הפוליטיקאים.

אין בכך תימה. כל-העבודה של הגנרלים הם מטולים ותותחים, פצצות ופגזים. תור צאות עבודתם הן הרגים ופצועים, פליטים וקילומטרים. כל אלה הם דברים שניתן למדוד אותם במדויק. הפוליטיקאים, לעומת זאת, מרחפים בעולם של סיסמות ור הכרזות, ערכים וקודש-האומה. כל-העבודה שלהם הם מליצות ושקרים מוסכמים. לפוליטיקאי, הרגיל לרמות את הוולת, קל יותר מאשר לגנרל לרמות את עצמו.

הדבר הודגם השבוע מחדש על-ידי רב-אלוף מרדכי גור, מצביא המלחמה ה"זאת. בבואו להגן על עצמו מפני מיקבץ התאשמות והטענות המוטע בפניו, בחצי פה ובפה מלא, השיעו השבוע כמה אמיתות בלתי-נעימות. בין השאר אמר:

"אחת התוצאות של פשיטת צה"ל בדרום-לבנון היתה להפוך את אש"ף לדפלקטו לצד לכל-הפסי כשטח זה."

הוא לא הסתפק בכך: **"זהו עובדה, עובדה היא גם שאש"ף היה צד להסכמים בעבר. מי שמוען אחריה, מרמה עצמו."**

גור הסביר כי כבר בהסכם הפרדת הכוחות של 1974 עם סוריה שותף אש"ף בעקיפין. ישראל תבעה אז ססוריה תתי חייב בהסכם לכך שלא תהיה פעולה פידאית ניה משטחה. ממשלת סוריה פנתה לאש"ף ופשיגה את הסכמתו לכך.

מאד... הסיבה למיספר הגבוה של ההרגים (בקרב המחבלים) היא בדיוק זאת, שהי מחבלים נשארו ונלחמו, ושצח"ל השיג יתרון טקטי.

"על כך שהמחבלים לא נמלטו מעיר, למשל, הקרב פנים-אדיפנים במאורן אל-ראס, שבו נהרגו 47 מחבלים."

זהו, אם כן, הסיכום המופיע לעיני העולם: כמה אלפים מלוחמי אש"ף התי ייצבו מול צה"ל, אחת המכונות הצבאיות המשוכללות והחמושות ביותר בעולם. ה"מטרה המוצהרת היחידה של מיבצע גדול זה היתה להשמיד את כוחות אש"ף בא"י (המשך בעמוד 23)

* דברי הרמטכ"ל נאמרו בראיון שהעניק לכתב צבאי של ג'רוסלס פוסט, הירש גודמן, ותורגמו על-ידי מן הנוסח האנגלי שפורסם.

בתצלום פגישת עראפאת-ארסקין, דרגת ההכרה הזאת היא עובדה מדינית חדשה.

היא נובעת מעובדת-היסוד של מידחמתי-הליטאני. בפעם הראשונה הופיעו כוחות אש"ף כצבא סדיר במלחמה ישראלית-ערבית.

■ ■ ■

ג אם את זאת אומר רב-אלוף גור בגילוי-לב הראוי לשבח — שבת שאי-אפשר לחלוק, למרבה הצער, לתבוא נתו המדינית, הצבאית והמוסרית. **"בניגוד לדו"חות שפורסמו עד כה,"** אמר גור, **"המחבלים לא נמלטו מעמדותיהם בדרום-לבנון לפני ההתקפה של צה"ל, אלא התחפרו, הציבו מארכים ומיקשו דרכים."**

...מיספר המחבלים שנהרגו במיבצע זה הוא בין 250 ו-400 — מיספר גבוה

"מבחינה מעשית," סיכם גור, **"כל ההסכמים בעבר היו קשורים בהכנה עם אש"ף — דבר שהערפנו להתעלם ממנו עד כה."**

■ ■ ■

ד ה נכון, אבל זה גם אינו נכון. כדי להצדיק את מלחמת-הליטאני — ה"מלחמה היחידה של תקופת-רמט"כלותו — מחליק גור את פני הדברים.

ברור שאש"ף מהווה זה מכבר גורם במישור המדינית והצבאית של המרחב. כוח הקיים בשטח, שיש לו אלפי לוחמים והנהגה מתמכת ציבור רחב, אינו חדל מלהתקיים מפני שהצד השני עוסק במישר חקיי-מילים נוסח. "הגוף המתקרא פ"א-לאו"א" איש הבדל בין דרגות ההכרה. מעולם לא היתה ההכרה כמעט מרושני אש"ף כצד לוחם כרוה וחד-משמעית כמו זו המתבטאת